

Innovaatiot tarvitsevat tekijöitä ja rahaa

On sanottu, että julkista rahoitusta pitäisi suunnata vain sellaisille yrityksille, joiden tuotteille on oikeasti tarvetta ja kysyntää. Ongelmana on vain se, kuka osaa tai uskaltaa syventymättä päättää, mistä ideasta tulee menestys ja hyvä business. Käytännössä uutta ideaa on ensin hoidettava ja kasteltava kuin tainta, jotta nähdään, millainen kasvi siitä on kasvamassa. Uutta ideaa on arvioitava uutuuden, teknologian, toiminnallisuuden, kustannusten, kilpailukyvyn ja markkinamahdollisuuksien kannalta. Jos näyttää lupaavalta, on jatkettava tuotekehityksellä, idean teollisoikeudellisella suojaamisella sekä tuotannon ja markkinoinnin valmistelulla.

Nämä vaiheet tarvitsevat oman työn ja taloudellisen panostuksen lisäksi julkista rahoitusta ja osaavaa, pitkäjänteistä toimintaa. Jos ideaa ei ole kunnolla kehitetty tai jos se ei ole toimiva, ei sitä ole syytä markkinoidakaan!

Julkista rahoitusta siis tarvitaan merkittävässä määrin. Suomen innovaatiotoiminnan vahvuutena on ollut voimakas panostus tutkimukseen ja tuotekehitykseen. Se on tuonut paljon menestyneitä yrityksiä, businesta ja työtä. Näistä meillä on lukuisia hyviä esimerkkejä ja uusia menestyssektoreitakin on syntynyt.

Innovaatiokenttä on kuitenkin viime vuosina muodostunut sekavaksi. Ongelmaksi on noussut innovaatiotoiminnan pirstaleisuus sekä innovaatiotyön suuntaaminen selvitysten ja raporttien tekemiseen. Pitkäjänteisyys ja osaaminen ovat kärsineet. Neuvontaorganisaatioita, suunnittelijoita, työryhmiä ja konsultteja on tullut lisää kuin sieniä sateella. Tämä johtuu osaksi projektimuotoisesta toiminnasta ja rahoituksen suuntaamisesta projekteille, lyhytaikaisena ja ilman jatkuvuutta. Syntyy raportteja eikä juuri muuta. Meillä onkin enemmän raporttien kirjoittajia kuin lukijoita. Näitä raporttien lukijoita on enemmän kuin toteuttajia ja toimeenpanijoita. Raportit pölyttyvät kirjastoissa tai hautautuvat bitteinä, mutta ne eivät johda tuotantoon eivätkä liiketoimintaan.

Lisääkin ongelmia on: Meille on muodostunut nöyryyden ja yrittämisen tilalle tietynlainen ylpeys, jolloin moni on muualla mennyt ohitse. Kansainvälinen innovaatio-osaaminen on kasvanut eri puolilla maailmaa. Internet ja sosiaaliset mediat levittävät salamannopeasti tietoa, millä on myönteisten seikkojen lisäksi myös varjopuolensa. Globalisaation varjopuolina emme ole pärjänneet monellakaan viime vuosikymmenien menestysaloilla. Perusvikamme on edelleen myös se, että vaikka uutta syntyy, se ei kaupallistu tai jos kaupallistuu, ostetaan tuote tai yritys heti ulkomaille. Suomeen jää rippeet, jos niitäkään. Kvarttaalitalous tulee unohtaa tuotekehityksessä ja sen tuloksia tarkastellessa.

Meillä Suomessa on paljon osaavia ihmisiä, mutta he eivät ole innovaatiotoiminnan kannalta tuottavissa tehtävissä. Nyt onkin aika siirtää lisävoimia tuotantoon ja lisätä toteuttajia yrityksissä. Hyvä keino olisi kierrättää julkisen sektorin ja neuvontaorganisaatioiden henkilöitä yrityksiin ja tuotantoon toteuttamaan ja markkinoimaan parhaita hankkeita, tekemään oikeaa businesta. Kovasta työnteosta voi syntyä menestystuotteita, innovaatioita. Ainoastaan aakkosissa menestys tulee ennen työntekoa.